

بررسی و مقایسه ارزش غذایی علوفه سیلوشده و خشک کلزا در تغذیه برههای نر بومی*

دکتر محمود شمعا^۱، دکتر عباس فتوقی^۱، مهندس منوچهر نامداری^۱

علوفه‌ای را در منطقه خوزستان مورد بررسی قرار دادند. Ahmadi (۱۹۸۸) مطالعاتی در زمینه خواص ژنتیکی گونه‌های کلزای دانه‌ای بعمل آورده است و بالاخره Shamma و همکاران (۱۹۹۳)، در اولین بررسی خود ارزش غذایی علوفه کلزای سیلوشده را در مقایسه با علوفه جو و تریتیکاله سیلوشده در تغذیه دام مورد ارزیابی قرار داد. مشارالیه به این نتیجه رسید که علوفه سیلوشده کلزا از نظر ارزش غذایی قابل مقایسه با علف سبز غلات علوفه‌ای جو و تریتیکاله بوده و در مواردی بر آنها رجحان دارد.

از سال ۱۳۷۰ به این طرف دانه کلزا بصورت آزمایشی در مؤسسات تحقیقاتی تابعه وزارت جهاد سازندگی بمنظور تولید روغن خوارکی در دست بررسی قرار گرفت و طبق برنامه پنج ساله دوم پنج هزار هکتار زراعت این گیاه جهت توسعه کشت آن در نظر گرفته شده است (۳).

نظر به مقام‌بودن این گیاه به سرما و کاهش درجه حرارت و با توجه به شرایط جوی کشور که بیشترین نزولات در فصل پاییز، زمستان و اوایل بهار صورت می‌گیرد، از زراعت پاییزه کلزا که علف سبز آن در اواخر زمستان و اوایل بهار سریعتر از سایر گیاهان علوفه‌ای رشد می‌نماید، بهره‌برداری مناسبی می‌توان بعمل آورد. البته روشن و چگونگی بهره‌برداری از زراعت کلزای علوفه‌ای از موضوعاتی بود که، شمام و همکاران (۳) طی سه سال به بررسی آن پرداختند. نتایج این بررسیها نشانگر آن بود که بدليل رشد سریع کلزا در اواخر زمستان و اوایل بهار و به گل نشستن و کاهش کیفیت علوفه زمان بهره‌برداری از آن بصورت چیزی تدریجی و یا بصورت چرانیدن دام در مزرعه بسیار محدود است. در نتیجه برای تهیه علوفه‌ای که بتوان برای چندین ماه آن را نگهداری کرد و بتدریج در تغذیه دام مورد استفاده قرار داد، چیزی و سیلوکردن و یا خشک‌کردن علوفه در مرتع مناسب‌ترین روش خواهد بود. ضمن اینکه طی ۲۱۳ روز بطور متوسط از هر هکتار ۸ تن ماده خشک برداشت شده می‌گردد،

* اعتبار اجرای این طرح از طریق شورای پژوهشی دانشگاه (شماره ۳۰۰/۶۱) مورخ ۷۴/۷/۲۶ در اختیار مجریان قرار داده شده است.

(۲) گروه آموزشی تغذیه و اصلاح نژاد دام دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران - ایران.

مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، دوره ۵۳، شماره ۱ و ۲، ۵۷-۵۴. (۱۳۷۷)

بمنظور تعیین و مقایسه ارزش غذایی علوفه سیلوشده و خشک کلزا (Rape) به دو گروه دام، هر گروه مشتمل از هفت رأس بره نر یک نژاد، هموزن و تازه از شیر گرفته شده، برای مدت ۱۰۰ روز علف خشک و یا سیلوشده کلزا خورانده شد. برای تکمیل احتیاجات غذایی آنها از چهار روزانه کلیه دامها اضافه گردید. بدین ترتیب که برای هر سر دام در هر روز بطرور متوسط ۱۳۰ گرم پروتئین خام و ۱۷۳۰ کیلوکالری انرژی خالص در نظر گرفته شد (جداول استاندارد ۱۹۸۵ NRC). دامها هر ۲۰ روز یکبار وزن شده، در کلیه داده‌های حاصل از نتایج کلی و نتایج بدست آمده با روش آماری تست T در طول آزمایش تحلیل شد. در گروهی که با کلزا خشک تعییف شدند، ماده خشک خورده شده بیشتر از گروهی بود که با کلزا سیلویی تعییف می‌شدند (۹/۲ + درصد) در صورتیکه متوسط اضافه وزن در این گروه بیشتر از گروه اول بوده است (۱۶ + ۳ گرم در روز در هر رأس) ولی هیچیک از این داده‌ها بغير از مراحل ۱، ۲ و ۳ ازماش از نظر آماری اختلاف معنی داری را نشان ندادند. با توجه به اینکه پروتئین دریافت شده از محصول سیلویی توسط گروه دوم بیشتر از گروه اول بوده و اضافه وزن بدست آمده هم با در نظر گرفتن بازده غذایی بیشتر است، این استنباط که از نظر تغذیه دام ارزش غذایی کلزا سیلوشده بر علوفه خشک آن رجحان دارد قابل تعمق بیشتری است.

کلزا گیاهی است از خانواده خردلیها که از دانه آن بمنظور استحصال روغن خوارکی استفاده می‌شود (۱). تعدادی از پژوهشگران نیز از کلزا عنوان گیاه علوفه‌ای بحث نموده‌اند (۶ و ۱۰).

طی سالهای اخیر کشت این گیاه بعنوان زراعت دوم در کشورهای مختلف جهان متداول شده است. پژوهشگران فرانسوی (۶) بیش از دیگران درباره ارزش غذایی این گیاه در تغذیه دام مطالعه نموده‌اند ولی در ایران تا حال حاضر مطالعات مدون و منسجمی صورت نگرفته است.

کاشانی و همکاران در سال ۱۳۶۵ برای اولین بار امکان کشت کلزا

جدول ۱ - ترکیب شیمیایی و مواد مغذی علوفه خشک و سیلوشده کلزا و آرد جو (به نسبت درصد ماده خشک)

علوفه خشک:									
ADF	NDF	فسفر	کلیسم	چربی	فیبر	پروتئین	خاکستر	ماده خشک	آنالیز مواد
۲۵/۷۱	۴۱/۳	۰/۵۳	۱/۹۱	۱/۸۴	۲۷/۶۳	۱۸/۲۲	۱۲/۲۱	۹۳/۰۷	نمونه برداری (۱)
۳۴/۸۸	۴۰/۶	۰/۴۳	۱/۳۶	۱/۷	۳۰/۱	۱۷/۹۵	۱۲/۱۲	۹۲/۰۷	نمونه برداری (۲)
۳۰/۲۹±۴۱	۴۰/۹۰±۰/۱۳۵	۰/۴۸±۰/۰۵	۱/۸۳±۰/۲۷	۱/۷۷±۰/۱۵	۲۸/۸۶±۱/۲۳	۱۸/۱۸±۰/۲۲	۱۲/۱۶±۰/۰۴	۹۳/۰۷±۰	میانگین

آرد جو:

فسفر	کلیسم	خاکستر	فیبر	چربی	پروتئین	ماده خشک
۰/۳۳	۰/۱۷	۲/۱۷	۶/۴	۱/۴۲	۹/۸۹	۹۲/۰۷

علوفه سیلوشده:

PH	ADF	NDF	فسفر	کلیسم	چربی	پروتئین	فیبر	خاکستر	ماده خشک ثانویه	ماده خشک اولیه	آنالیز مواد
۴/۳	۳۰/۳۵	۳۵/۴	۰/۴۱	۲/۵	۲/۵۸	۱۳/۸۸	۲۵/۶۶	۱۸/۱۸	۹۳/۷۳	۱۶/۰۱	نمونه برداری (۱)
۴/۲	۳۷/۸۵	۴۱/۱	۰/۲۹	۴/۴۵	۲/۹۷	۱۲/۱۷	۲۹/۷۱	۱۵/۲۶	۹۲/۰۷	۱۸/۲۷	نمونه برداری (۲)
۷/۹	۴۵/۶۹	۴۶/۴	۰/۵۶	۳/۳۳	۲/۰۱	۱۰/۲۱	۳۰/۱	۲۰/۷۵	۹۲/۲۰	۱۴/۲۵	نمونه (۳)
۵/۴۶±۱/۷	۳۷/۹۶±۶/۲	۲۹/۶۹±۴/۴	۰/۴۲±۰/۱	۳/۲۲±۰/۷	۲/۵۲±۰/۰۳	۱۲/۰۸±۱/۴	۳۰/۱۲±۲/۸	۱۸/۰۸±۲/۲	۹۲/۰۸±۰/۶	۱۶/۱۷±۱/۶	میانگین

تنظیم گردید که دام در دوره عادت پذیری حداکثر ماده خشک را که از سیلو یا علوفه دریافت می نمود تعیین نموده و بقیه احتیاجات با توجه به وزن و افزایش وزن از طریق آرد جو تأمین می شد.

با توزیع روزانه مقدار خوراک باقیمانده در آخرورا، مقدار ماده خشک و پروتئین خورده شده محاسبه می گردید. ترکیب شیمیایی علف تازه، سیلو و خشک شده و نیز آرد جو در آزمایشگاه گروه تغذیه و اصلاح نژاد تعیین گردید (جدول ۱). هر بیست روز یکبار دامها توزیع شده و روند افزایش وزن مورد مطالعه قرار گرفته و بالاخره نتایج و داده های کلی و مراحل پنجم گانه در طول آزمایش با استفاده از روش آماری " t " و Student " t " و آنالیز واریانس (F. test) تجزیه و تحلیل گردید.

ضرورت مقایسه بهترین روشی که بوسیله آن بتوان از حداکثر ماده خشک برداشت شده در تعییف دام بهره گرفت، موضوع دیگری بود که در چهارچوب طرح تحقیقاتی و بشرح زیر انجام گرفت.

مواد و روش کار

۱- تهیه مواد علوفه ای:
بمنظور تأمین علوفه سیلو و خشک شده کلزا در اوایل پاییز سال ۷۴ حدود چهار هکتار از اراضی مؤسسه تحقیقاتی دانشکده دامپزشکی در امین آباد به کشت این گیاه اختصاص یافت. در بهار همان سال قسمتی از محصول علوفه سبز چیده شد، سیلو شده و قسمت دیگر در مزرعه، خشک گردید.

۲- انتخاب دام:
از یک گله بره های نژاد شال مؤسسه دانشکده که تازه از شیر گرفته شده بودند بطور تصادفی تعداد ۱۴ رأس انتخاب و به دو دسته هفت رأسی که از نظر مجموع وزن مشابه بودند تقسیم و در دو جایگاه جداگانه قرار داده شدند.

۳- تغذیه بره:
پس از اجرای عملیات بهداشتی بر روی دامها، بمنظور عادت پذیری آنان به محیط و جیره، مدت ۱۰ روز یک گروه فقط با علوفه خشک و گروه دیگر با علوفه سیلو شده کلزا تعییف گردیدند. پس از اتمام این دوره دامها مجدداً وزن شده و برای یک دوره ۹۰ روزه تحت تغذیه با رژیم تعیین شده قرار گرفتند. احتیاجات غذایی دامها بر مبنای جداول احتیاجات (NRC 1985) بدین صورت

نتایج

در جدول ۱ ترکیب شیمیایی مواد مغذی علوفه خشک و سیلو شده کلزا نشان داده شده است. همچنین در جداول ۲ و ۳ و منحنی ۱ داده های حاصل از متوسط ماده خشک دریافت شده در هر سر دام در روز از علوفه خشک و یا سیلو و آرد جو، اضافه وزن روزانه و ضریب تبدیل غذایی طی پنچ مرحله از اجرای بررسی و میانگین کلی داده ها منعکس شده است. بطور کلی متوسط اضافه وزن روزانه هر رأس دام بازده غذایی در دو مرحله ۴ و ۵ با مراحل اولیه آزمایش (۴۰، ۲۰ و ۶۰) در هر دو گروه در سطح ۵ درصد ($p < 0.05$) اختلاف معنی داری را نشان می دهد (جدوال ۲ و ۳ و منحنی ۱).

جدول ۲ - متوسط ماده خشک و پروتئین خورده شده (گرم) از کلزا خشک همراه با جو بوسیله یک رأس دام و میانگین مصرف روزانه و اضافه وزن حاصل و ضریب تبدیل غذایی

ضریب تبدیل غذایی	متوسط اضافه وزن روزانه	پروتئین مصرفی از		ماده خشک مصرفی از		مرحله
		جو	علوفه خشک	جو	علوفه خشک	
۱/۸	۴۴±۱۸	۲۲	۸۲/۱	۱۸۰	۷۷۷	۱
۹/۱۵	۱۰۷±۳۰/۷	۳۸/۵	۸۱/۷	۳۱۵	۷۶۸/۹	۲
۷/۸۵	۱۴۱/۴±۲۲/۷	۴۷/۳	۷۸/۱	۳۸۶/۰	۷۲۴	۳
۶/۶۳	۲۳۵/۷±۴۵	۵۵	۸۳/۸	۴۵۰	۷۸۸	۴
۲۳۵/۷±۵/۸۱	۶۴	۵۵	۹۸	۴۵۰	۹۲۱/۲	۵
۷/۰±۱/۱	۱۵۹/۸±۱۲/۱	۴۳/۵۶±۱۲	۸۴/۸±۶۸	۳۵۶/۳±۱۰۱	۷۹۵/۸±۶۶	میانگین

جدول ۳ - متوسط ماده خشک و پروتئین خورده شده (گرم) از کلزای سیلوی همراه با جو بوسیله یک رأس دام و میانگین مصرف روزانه و اضافه وزن حاصل و ضریب تبدیل غذایی

ضریب تبدیل غذایی	متوسط اضافه وزن روزانه	پروتئین مصرفی از		ماده خشک مصرفی از		مرحله
		جو	سیلو	جو	سیلو	
۶/۳	۱۳۴/۵±۳۷	۲۲	۹۹/۵	۱۸۰	۶۶۸	۱
۷/۲۹	۱۳۷/۱±۶۷	۳۸/۵	۱۰۲	۳۱۵	۶۸۵	۲
۷/۳۹	۱۴۳±۴۷	۴۷/۳	۹۹/۸	۳۸۶/۵	۶۷۰/۰	۳
۵/۸۱	۱۹۶±۳۱	۵۵	۱۰۳/۱	۴۵۰	۶۹۲/۴	۴
۴/۷۵	۲۵۸±۵۷	۵۵	۱۰۸/۹	۴۵۰	۷۳۱/۴	۵
۶/۲۷±۱/۰	۱۷۳/۸±۳۶	۴۳/۰۸±۱۲	۱۰۲/۷	۳۵۸/۳±۱۰۱	۶۸۹/۰±۲۲/۸	میانگین

آن را به تخمیرات مفید داخل سیلو (تخمیرات لاکتیک) و پروتئین بیشتر محصول می‌توان ارتباط داد (۶ و ۸/۸۸) درصد ماده خشک علوفه سیلوی در مقابل ۱۰/۵۷ درصد ماده خشک در علوفه خشک شده جداول ۲ و ۳) متوسط مقدار ماده خشک دریافتی دامهای گروه تغذیه شده با علوفه سیلوی روزانه حدود ۱۰۶ گرم کمتر از گروه دیگر بوده است.

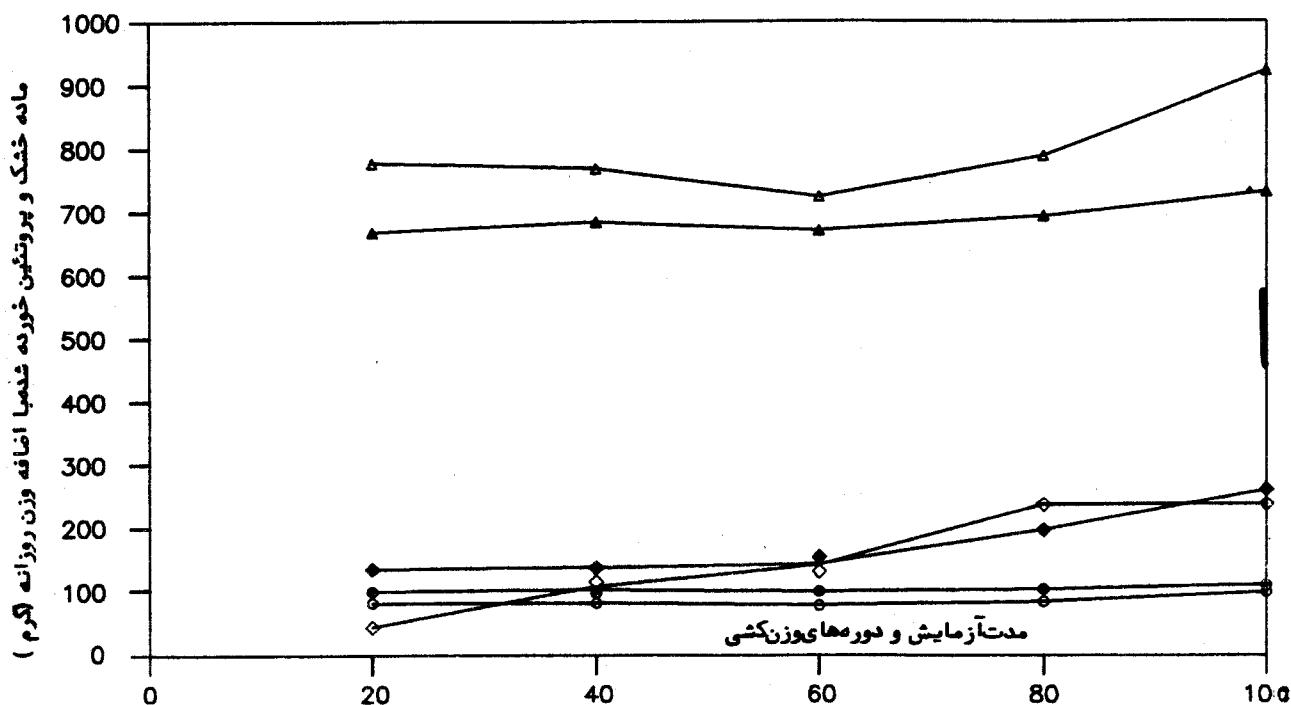
جدال ۲ و ۳ و منحنی ۱ تأییدی است بر نظرات عنوان شده، از طرف دیگر نقش فرمیات کلیسیم اضافه شده به سیلوی کلزا را نمی‌توان نادیده گرفت. طبق بررسیهای متعدد بعمل آمده (۳ و ۷) افزودن موادی مانند املاخ فرمیات به سیلوی گیاهانی که در صدر مواد هیدروکربنی محلول آنها کم می‌باشد در افزایش کیفیت تخمیر و کیفیت غذایی محصول سیلوی تأثیر مثبت و مفید دارد.

طبق مطالعات متعدد Jaakkolas و همکاران (۱۹۹۲ و ۱۹۹۳) در زمان سیلوکردن علوفه تخمیر آنزیمی جدار سلول گیاهی منجر به افزایش اسید لاکتیک می‌گردد و در نتیجه سنتز پروتئولیز در داخل سیلو و در داخل

بحث

نتایج بدست آمده نشانگر آن است که گروه دامهایی که با علوفه کلزا خشک یا سیلوشده تغذیه و تعییف می‌شوند از اضافه وزن تقریباً یکسانی برخوردار می‌گردند، البته گلها که با علوفه سیلوشده تعییف گردیده است هر رأس آن بطور متوسط روزانه ۱۴ گرم اضافه وزن بیشتری داشته است که مؤید برتری کیفیت غذایی کلزا سیلوشده در برابر علوفه خشک آن می‌باشد.

از اعداد منعکس در جداول ۲ و ۳ و منحنی ۱ چنین استنبط می‌شود که دام در هفتاهای اول به میزان کافی از کلزا سیلوی تغذیه نمی‌کند و مدت عادت پذیری آن در قیاس با علوفه خشک طولانی‌تر است ولی بتدریج به خودن سیلو عادت کرده و با ضریب تبدیل غذایی بهتر این عقب‌ماندگی را جبران می‌نماید. دیر عادت کردن دام به تغذیه از علوفه سیلوشده کلزا را می‌توان ناشی از بوی حاصل از تخمیر و تجزیه گلکوزینولیت و اسید اروسیک موجود در این گیاهان دانست و افزایش وزن بیشتر و ضریب تبدیل غذایی بهتر

منحنی ۱ - متوسط ماده خشک و پروتئین خورده شده و اضافه وزن روزانه بردهای تغذیه شده با کلزا سیلو یا خشک شده. ۰ متوسط پروتئین خام خورده شده در روز از سیلو، ۵ متوسط پروتئین خام خورده شده در روز از علف خشک، ۴ اضافه وزن روزانه حاصل از تغذیه با سیلو، ۵ اضافه وزن روزانه حاصل از تغذیه با علف، ۵ اضافه وزن روزانه حاصل از تغذیه با ماده خشک سیلو، ۵ اضافه وزن روزانه حاصل از تغذیه با ماده خشک علوفه

8. Demarquilly, and Andrieu, J. Digestibilité, et indigestibilité des fourrages verts. INRA Prod. Anim. 5(3): 213-221, (1992).
9. Jaakkola, S. and Huhtanen' p Rumen fermentation and microbial protein synthesis in cattle, grass silage based diet. J. Agri. Sci. (Camb), 119: 411-418, Canada, (1992).
10. Jaakkola, S., Huhtanen, P. and Kaunisto, R. The effect of formic acid application rate at ensiling on the utilization of grass silage nitrogen in cattle. World Conf. on Anim. Prod. Vol. 30, 354-355, Canada, (1993).
11. National Research Council. Nutritional effects of green triticale and barley crop silage in sheep feeding. Proc. World. Conf. on Anim. Prod. Edmonton, Alberta, 245, (1985).

A comparative study of feed lot performances of the local male lamb fed by the rape silage and its hay

Shamma M.¹ Fotovati A.¹ Namdari M.¹

¹Department of Animal Nutrition and Livestock Production, Tehran University, Tehran - Iran.

For determination and comparison between feeding value of rape silage and its hay, two groups of seven head weaned lamb with the same body weight and breed were fed for a 100 days period of these feeds and a same amount of barley as a nutritive supplement. Each animal was fed approximately 130gr of crude protein and 1730 kcal net energy (NRC standard recommendation 1985). The animals were weighed after each 20 days period. Dry matter intake were higher in group had fed rape silage in comparison to hay fed group (+9.2%) but average weight gain was higher (+16 gr day lamb) non of these datas showed a significant difference between two groups. Because crude protein intake was higher in silage fed group, and with considering of feed efficacy factor the daily weight gain was higher in this groups too, it was concluded that the rape silage may be preferable to rape haying in lamb feed nutrition.

Key words : Nutrition, Rape silage, Hay, Lamb

شکمبه کاهش یافته و امکان افزایش پروتئینات که عامل انرژی‌زاوی است فراهم می‌شود. پروتئینات (اسید چرب فرار پروتئینیک) یکی از عوامل انرژی در سیکل کربس بوده است و موجب افزایش وزن می‌گردد. بدین ترتیب افزایش وزن بیشتر دامهای را که از محصول سیلووی تغذیه نموده‌اند در ارتباط با این پدیده می‌توان دانست. این محققین در ادامه کارهای خود مشاهده نمودند که میزان پروتئین قابل هضم وارد شده به روده کوچک بیشتر از پروتئین غیرقابل جذب شکمبه‌ای بوده و نشانگر آن است که درصد پروتئین غیرقابل جذب شکمبه‌ای (By pass protein) با توجه به جمع این نتایج بنظر می‌رسد بهره‌برداری از علوفه سبز کلزا در اوایل بهار و استفاده از محصول سیلووشده آن در تعیف دامهای پرواری در بخش عده کشور که فصل بارندگی در محدوده پاییز و زمستان است، قابل توصیه می‌باشد.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از سرکار خانم مهندس ایازی، آقای بورمحمدی، کارشناسان آزمایشگاه گروه تغذیه و اصلاح تزاد دام و سرکار خانم پهلوانی که در کلیه امور مربوط به تجزیه جیره‌های غذایی، تایپ و تکثیر این کار علمی ما را یاری نموده‌اند، صمیمانه تشکر می‌شود.

منابع

۱. احمدی، م.ر. آشنایی با گونه‌های علوفه‌ای خانواده چلیپاییان، مجله زیتون (وزارت کشاورزی)، جلد ۲۰، شماره ۱۰۳ (۱۳۶۹).
۲. احمدی، م.ر. ویژگیهای بتانیکی و پارهای از مسائل اساسی کشت گیاه روغنی کلزا، مجله زیتون جلد ۲۱، شماره‌های ۳ و ۴ (۱۳۷۰).
۳. شماع، م. بهجانی، ر.، صفایی، ب.، احمدی، م.ر. و نامداری، م. بررسی ارزش غذایی علوفه سیلووشده کلزا و تصیل جو و اثر تعییف آنها در رشد بره مجله دانشکده دامپزشکی، دوره ۵۱، شماره ۱ و ۲، ۱۸-۱۳ (۱۳۵۷).
۴. کاشانی، ع. معرفی سه رقم گیاهان علوفه‌ای جدید از جنس براسیکا و گزارش نتایج پژوهش‌های مقدماتی آنها در خوزستان، مجله علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران، شماره ۱۱ (۱۳۶۵).
5. Ahmadi, M.R. Characterisation of genetic variability of amphidiploid synthesized rapeseed from and their ancestral parents, Diss. Univ. Goettingen, Germany, (1988).
6. Andrieu, J., Dernarquilly, C. and Rouel, J. Conservation et utilisation. Comparativement de l', ensilage direct et aufoin. INRA, Prod. Anim. 5(3): 205-212, Frances, (1992).
7. Bolson, K.K., Young, M.A., Huck, G.L. and Sievers, M.K. Improving the efficiency of silage preservations. The 8th AAAP Animal Production science congress. Proceeding Vol. 1, Japan, pp: 876-877, (1996).

